

Dagarin Pustavrh Mara, telovadka in trenerka telovadbe

V šoli je mojo nadarjenost za šport opazil prof. Mlačnik in me usmeril v telovadbo v Partizanu. Tu nas je prevzela Mima Balderman in deklice smo začele vaditi v 3. razredu, naš napredek pa je bil hiter in tretje leto vadbe smo že bile v 1. razredu. u je našo vadbo, zlasti v težjih prvinah (skoki...) vodil Andrej Franko. S 15 leti sem se uvrstila v slovensko reprezentanco in ob meni še tri Ločanke, kar je pomenilo polovico slovenske reprezentance. To je bil za majhno Škofjo Loko takrat izreden dosežek. Po občinskem in republiškem prvenstvu smo zaradi dobrih rezultatov odšle na državno prvenstvo v Beograd, kjer smo ekipno dosegle 2.mesto. Doma smo vadile bose, v majicah in hlačkah, za tekmovanje v Beogradu pa smo dobile dres.

Kot slovenska reprezentanca smo začele vaditi tudi v Ljubljani v Narodnem domu, kjer so bili treningi v soboto in nedeljo. To je bilo za nas naporno, saj smo sicer hodile v šolo, jaz pa sem se že s 17 leti tudi zaposlila. V Ljubljani smo se moška in ženska reprezentanca leta 1956 vse leto pripravljali za dvoboj s Čehi. Leta 1957 smo odšli tudi na vseevropsko gimnastično tekmovanje v Zagrebu, Gymnastrada. Sicer smo v teh letih večkrat potovali na majski zlet v Beograd, kjer je bil ob Titovem rojstnem dnevu 25. maja tudi telovadni nastop. V Partizanu smo v poletnih počitnicah odhajali na morje, kar je bila prava odprava – vsak je moral prinesiti nekaj živil, Žužek je dal kruh, mesar klobase, trgovina testenine, vojska je dala dva šotora, Predilnica pa denar, in smo šli s tovornjakom taborit v Baško, dokler nam ni zmanjkalo vsega. Za nas sta skrbela Mima in Ivo Balderman. Ko sem se poročila, sem prekinila s treningi, po nekaj letih pa sem se v Partizana vrnila kot trenerka otrokom. To sem delala do leta 1974, ko smo se preselili v Kranj. Tu so me takoj povabili v njihovo društvo Partizan, kjer pa orodne telovadbe sploh niso imeli, zato sem vso vadbo postavljala od začetka. Prišlo je kar 100 otrok in nekaj let sem bila z vadbami telovadbe in ritmične gimnastike zelo zaposlena. Kot trenerka sem delala 17 let, za kar sem dobila od občine Kranj več priznanj.

Marjan Luževič povzel po pogovoru Jožeta Stanonika z intervjujanko, 2015